

PODATKI NA RAČUNU

Pojasnilo MF, št. 426-02-139/2004, 9. 8. 2004

V zvezi z vprašanjem, kaj mora vsebovati izdani račun za tujino, Ministrstvo za finance pojasnjuje:

Davčni zavezanec mora na računu, katerega izda davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, navesti minimalne podatke, predpisane v 34. členu zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 134/03-UPB1 in 45/04), v nadaljevanju ZDDV. Podatke, ki jih mora vsebovati račun, katerega davčni zavezanec izda drugim osebam, pa mora vsebovati minimalno podatke, predpisane v skladu s 35. členom ZDDV. Iz zavezančevega vprašanja je mogoče razbrati, da bo izstavil račun za storitev iz 3. točke tretjega odstavka 17. člena ZDDV, po kateri kot kraj opravljene storitve velja kraj, kjer ima naročnik sedež ali stalno poslovno enoto, za katero je bila storitev opravljena, oziroma če takšnega kraja ni, kraj, kjer ima stalno prebivališče ali navadno prebiva, če so storitve opravljene za naročnika s sedežem zunaj Skupnosti ali za davčnega zavezanca s sedežem v drugi državi članici EU.

V skladu s tretjim odstavkom 34. člena mora davčni zavezanec, ki opravi dobavo blaga oziroma storitev, za katero je predpisano, da je plačnik DDV naročnik, na računu navesti določbo ZDDV, na podlagi katere je plačnik DDV naročnik. Navedeno pomeni, da se davčni zavezanec na izdanem računu sklicuje na 3. točko tretjega odstavka 17. člena ZDDV, če bo zaračunal storitve iz navedene določbe.